

PROTOKÓŁ z III posiedzenia Rady do Spraw Cyfryzacji VI kadencji, które odbyło się 20 lutego 2026 roku, o godzinie 12:00 w siedzibie Ministerstwa Cyfryzacji.

Otwarcie Posiedzenia – p. Agnieszka Jankowska, Przewodnicząca Rady ds. Cyfryzacji.

Posiedzenie otworzyła Przewodnicząca Rady, Pani Agnieszka Jankowska, która powitała gości oraz członków Rady obecnych na posiedzeniu Rady ds. Cyfryzacji VI kadencji.

Informacja i dyskusja na temat stanu prac nad tożsamością cyfrową małoletnich w kontekście dostępu do mediów społecznościowych

- Pan Marek Charążka, Dyrektor Centrum Informatycznego Edukacji oraz Pan Tomasz Kulasa, Zastępca Dyrektora Departamentu Innowacji i Rozwoju, Ministerstwo Edukacji Narodowej.

Pan Dyrektor Marek Charążka wspomniał, że Centrum Informatyczne Edukacji wspiera Ministerstwo Edukacji Narodowej w zakresie szeroko rozumianego obszaru IT. CIE również boryka się z problemem dostępu do swoich platform dla użytkowników poniżej 18 r.ż. jednak znajduje się na dobrej drodze do zmian dzięki usłudze mObywatel Junior. Należy wykorzystać mObywatela Junior do logowania się do systemu, które CIE udostępnia tj. do Zintegrowanej Platformy Edukacyjnej, sprawdzenia wyników egzaminu ósmoklasisty czy maturalnego. CIE może pomóc w zakresie tożsamości cyfrowej ucznia, ponieważ posiada system informacji oświatowej, który zawiera wszystkich uczniów zweryfikowanych pod względem numeru PESEL. Jednak są też tacy uczniowie, którzy tego numeru nie posiadają. Pan Dyrektor poinformował, że trwają prace nad identyfikatorem edukacyjnym dla powstania jednego numeru edukacyjnego dla każdego obywatela, który mógłby w przyszłości być wykorzystywany w różnych rozwiązaniach. Co do uczniów po 18 r.ż. CIE wykorzystuje węzeł krajowy do rozwiązań informatycznych.

Pan Dyrektor Tomasz Kulasa odniósł się do wymiany danych między usługami, które są oferowane na poziomie administracji rządowej. Problem pojawia się w sytuacji, gdy MEN chce rozwijać usługi w porozumieniu z podmiotami komercyjnymi, które są gotowe oferować bezpłatnie swoje rozwiązania dla szkół/uczniów/rodziców. Kolejna kwestia to dostęp do mediów społecznościowych i wieku, od którego dostęp powinien być uprawniony i możliwy, powiązany z kwestią tożsamości użytkownika i jego weryfikacji. Istotna jest kwestia zgody społecznej na wymianę danych dla potrzeby rozwoju usług.

- Pan Rafał Sionkowski, Dyrektor Departamentu Identyfikacji Elektronicznej, COI.

Pan Dyrektor opowiedział o implementacji rozporządzenia eIDAS 2.0. Wskazał, że wyzwanie z jakim muszą zmierzyć się wszystkie kraje członkowskie, to zmiany do aktów implementacyjnych, które wdrażają eIDAS. eIDAS 2.0 w polskim krajobrazie cyfrowej tożsamości to wprowadzenie europejskiego portfela tożsamości cyfrowej, transgraniczne uznawanie portfela, wprowadzenie elektronicznych poświadczeń atrybutów czy bezpłatne

podpisy kwalifikowane. Główna korzyść to przede wszystkim lepsza, bezpieczniejsza i ustandaryzowana identyfikacja klientów w całej UE, wykonywana wg tych samych poziomów bezpieczeństwa.

Obecny mObywatel nie posiada mechanizmów, które pozwalają przekazać samą informację o wieku do danej zaufanej strony w anonimowy sposób. COI zamierza wprowadzić europejski portfel tożsamości cyfrowej, w którym będą uwzględnione kwestie dot. wieku. Polska uczestniczy w pilotażach, gdzie wraz z innymi krajami testowana jest możliwość skutecznego przekazania informacji o wieku bez ujawniania pozostałych danych. Pan Dyrektor wspomniał, że należy zbudować rozwiązanie horyzontalne, nie tylko w kontekście dostępu do social mediów. Te mechanizmy znajdują się w europejskim portfelu tożsamości, dostępnym dla osób powyżej 13 r.ż., które będą miały realne narzędzie, aby przekazywać informacje o wieku w różnych miejscach. Narzędzie będzie interoperacyjne, ponieważ bazuje na tych samych standardach.

Jeden z członków Rady zapytał czy MC uważa, że eIDAS powinien być jedynym narzędziem weryfikującym wiek. Pan Dyrektor wskazał, że trwają rozmowy, by oprócz europejskiego portfela spróbować pomyśleć o dodatkowych metodach, by nie wykluczać pewnych grup obywateli, które z jakiegoś powodu nie chcą korzystać obecnie z mObywatela, a następnie europejskiego portfela. Istnieje kilka opcji, które brane są pod uwagę. W kontekście mniejszych dzieci to mObywatel Junior działający w oparciu o szkolną legitymację.

W toku dyskusji członkowie Rady wypowiadali się na temat skuteczności potwierdzania tożsamości, kształcenia i uświadamiania rodziców związanej z tym, by nie potwierdzali swoją tożsamością dostępów dzieci oraz wprowadzania ograniczenia dzieciom instalacji aplikacji i stron w telefonach, do których nie powinny mieć dostępu z uwagi na wiek.

- [Pani Magdalena Bochińska, Naczelniczka Wydziału Praw Dziecka i Ochrony Pokrzywdzonych w Departamencie Spraw Rodzinnych i Nieletnich oraz Pani Paulina Stawiarz-Piotrowicz, Departament Spraw Rodzinnych i Nieletnich, Ministerstwo Sprawiedliwości.](#)

Pani Przewodnicząca poprosiła przedstawicielki Ministerstwa Sprawiedliwości o wskazanie członkom Rady stanu realizacji Krajowego Planu Przeciwdziałania Przestępstwom Przeciwko Wolności Seksualnej i Obyczajności na Szkodę Małoletnich na lata 2023-2026.

Pani M. Bochińska wskazała, iż ze względu na problemy związane z zasobami ludzkimi przyjęcie sprawozdania z realizacji Planu za rok 2024 zajmuje więcej czasu. Sprawozdanie będzie przedmiotem dyskusji posiedzenia zespołu ds. ochrony małoletnich. Obecnie zbierane są dane za rok 2025, stąd więcej informacji MS będzie mogło przekazać w zasadzie w połowie roku, po otrzymaniu wszystkich danych i przygotowaniu draftu sprawozdania za rok 2025.

Przedstawicielka resortu poinformowała, że Minister Sprawiedliwości wraz z Komisją do Spraw Dzieci i Młodzieży powoła zespół, który będzie zajmował się bezpieczeństwem dzieci w internecie. To zadanie zostało zlecone Departamentowi Prawa Karnego, który będzie

procedował propozycje legislacyjne dot. bezpieczeństwa dzieci w sieci również w obszarze rozwiązań obecnie obowiązujących w Australii czy we Francji. Zespół będzie zajmował się obecnymi wyzwaniami tj. deepfake, dostępem do treści pornograficznych oraz ograniczeniem dostępu do mediów społecznościowych pod kątem założeń legislacyjnych.

- Pani Marzena Sawicka, Dyrektorka Departamentu Telekomunikacji; Pani Katarzyna Sienkiewicz, Specjalistka w Departamencie Cyberbezpieczeństwa, Ministerstwo Cyfryzacji.

Pani Dyrektor M. Sawicka nawiązała do kwestii europejskiego portfela tożsamości cyfrowej, ponieważ właściwie wszystkie kwestie dot. weryfikacji wieku sprowadzą się w pewnym momencie do portfela – czy to w ogólny sposób czy weryfikacji w oparciu o atrybut wieku. Z tego rozwiązania MC planuje skorzystać przy okazji ustawy o ochronie małoletnich przed dostępem do treści pornograficznych w internecie. W najbliższych tygodniach przedmiotowy projekt ustawy zostanie przekazany do rozpatrzenia przez rząd i odpowiednie Komitety. MC zamierza w ustawie odwołać się wprost do europejskiego portfela, jednak ze świadomością że są osoby, które nie będą chciały z niego skorzystać albo też niektóre podmioty nie będą chciały zintegrować się z tym rozwiązaniem. Poza portfelem, projekt ustawy wskazuje, że dostawca treści może posiadać swój mechanizm, natomiast wymagania dla takiego rozwiązania będą tak samo wysokie jak dla portfela. W projekcie ustawy poza wskazaniem wymagań, które ma spełniać dana metoda, zawarte są także obostrzenia jakie metody są niedopuszczalne. Pani Dyrektor wskazała na konieczność takiej minimalizacji danych, by nie można ich było wykorzystać i powiązać z konkretną osobą. W przypadku niezastosowania się podmiotu do określonych wymagań, adres jego domeny trafi na listę publikowaną przez Prezesa UKE, a następnie dana strona jest blokowana przez dostawców internetu.

- Pani Katarzyna Szymielewicz, Prezeska oraz Dyrektorka ds. strategii i rzecznictwa, Fundacja Panoptikon.

Pani Prezes w swoim wystąpieniu skupiła się na temacie weryfikacji wieku. Wszystkie analizowane platformy – Discord, Fortnite, Instagram, Roblox, Snapchat, TikTok, Twitch oraz YouTube – opierają proces rejestracji wyłącznie na samodzielnym podaniu wieku przez użytkowników i użytkowniczki. Żadna z platform nie wdrożyła solidnych mechanizmów weryfikacji wieku. Nawet tam, gdzie przewidziano rozwiązania wymagające zgody rodziców (np. YouTube i w Fortnite), są one łatwe do obejścia lub stosowane dopiero po założeniu konta.

Pani Prezes wskazała, że z serwisów społecznościowych i komunikatorów dozwolonych od 13. roku życia aktywnie korzysta znacznie ponad połowa tej grupy wiekowej – aż 1,4 mln dzieci (58%). Wskazała także jakie komunikatory są najczęściej używane przez dzieci oraz do jakich platform dzieci mają regularny dostęp.

Różnica między tym, czego wymagają ramy prawne w UE, a tym, co się dzieje w praktyce, jest ogromna. Zauważono problem ze stosowaniem i egzekwowaniem prawa. Wobec tego nie ma innej drogi niż wprowadzenie obowiązkowej i skutecznej weryfikacji wieku dla

serwisów 13+ (15+, 18+), które stwarzają poważne ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa dzieci. Pojawia się pytanie: jak stworzyć skuteczną weryfikację wieku z poszanowaniem prywatności i ograniczonego (w Polsce nawet bardzo) zaufania obywateli do Państwa?

Pani Prezes przedstawiła rekomendacje obrońców praw dzieci: opracowanie normy UE w ramach DSA w oparciu o interoperacyjne standardy respektujące prawa; wymaganie niezależnej certyfikacji, audytu lub oceny zgodności narzędzi służących do sprawdzania wieku i weryfikacji wieku pod kątem zgodności z unijnymi kryteriami ochrony danych i praw dzieci czy eliminowanie luk regulacyjnych.

W toku dyskusji zauważono, że należy wdrożyć sposób uświadamiania rodziców co do ponoszenia odpowiedzialności za potwierdzanie tożsamości w systemach za swoje dzieci. Ponadto powinna być prowadzona kampania informacyjna uświadamiająca jakim zagrożeniem są media społecznościowe dla dzieci i jakie korzyści niesie proponowane rozwiązanie. Istotna jest zmiana praktyki w zakresie obowiązujących uregulowań oraz dostrzeżenie problemu świata cyfrowego.

- [Pani Martyna Różycka, Kierownik Działu Reagowania na Nielegalne Treści w Internecie Dyżurnet.pl w NASK.](#)

Pani M. Różycka wskazała, że obecnie znajdujemy się w momencie, w którym musimy zwrócić dzieciom dzieciństwo. Z jednej strony dyskusja toczy się na temat wieku od jakiego dzieci powinny mieć dostęp do mediów społecznościowych i podwyższenia tego wieku, jednak z drugiej strony niektóre rozwiązania nie działają dziś dla młodszych dzieci (13-letnich i młodszych). Obecnie dyskusja toczy się także w zakresie weryfikacji wieku w kontekście korzystania z platform społecznościowych, jednak dzieci korzystają również z komunikatów i gier. Gry są uregulowane dobrymi praktykami opracowanymi przez rynek, natomiast komunikatory są często w moderacji społecznej prowadzonej przez same dzieci, które tworzą bardzo liczne grupy, a nastoletni moderator nie posiada kompetencji i wiedzy w jaki sposób zareagować na treści zamieszczane przez innych użytkowników.

W momencie, gdy dziecko doświadcza nadużyć, szkodliwych treści czy cyberprzemocy to naturalną drogą jest zgłoszenie tego zdarzenia do platformy. Problemem jest komunikacja tylko między dzieckiem a platformą - opiekunowie, edukatorzy, regulatorzy nie mają wiedzy z jakimi kwestiami dzieci mają problem. Raporty przejrzystości platform operują na zbyt dużych i zbyt mało szczegółowych danych, aby zyskać wiedzę jak budować programy profilaktyczne. Pani M. Różycka z NASK zauważyła, że konto w mediach społecznościowych powinno być przygotowane do użytkownika dziecięcego, nie tylko pod względem prywatności czy komunikacji z innymi użytkownikami, ale także w kontekście mechanizmów uzależniających oraz szybkiego reagowania na wymagające reakcji zgłoszenia nadużyć.

Jeden z członków Rady zauważył, że należałoby zająć się problemem określenia materiału szkodliwego oraz grupy wiekowej. Drugi problem wymagający doprecyzowania, to sposób skuteczności oznaczania szkodliwych treści i wprowadzanie metod egzekwowania od dostawców ich ograniczania w platformach. Kolejna kwestia to sposób weryfikacji wieku bez

konieczności podawania danych osobowych. Ponadto, ustalenie sposobu egzekwowania reguł od rodziców, a równocześnie pomocy nie tylko w kwestii świadomości cyfrowej. Istotnym zagadnieniem jest prowadzenie akcji promocyjnej i świadomościowej w społeczeństwie dot. wprowadzania pewnych rozwiązań z zakresu metod ochrony małoletnich z wyjaśnieniem celowości działań.

Pani Przewodnicząca wskazała, że w przedmiotowym temacie zostanie przygotowane stanowisko Rady.

[Zamknięcie posiedzenia.](#)

Uczestnicy posiedzenia:

Członkowie Rady:

1. Maciej Jan Broniarz
2. Andrzej Dulka
3. Agnieszka Gryszczyńska
4. Agnieszka Jankowska - Przewodnicząca
5. Joanna Jaworek-Korjakowska
6. Jolanta Jaworska
7. Jakub Jędrzejczak
8. Agnieszka Kasprzak
9. Anna Beata Kwiatkowska
10. Marcin Lis
11. Krzysztof Madej
12. Magdalena Mike
13. Marta Mikliszańska
14. Robert Pękal
15. Bianka Siwińska
16. Jakub Turowski
17. Elżbieta Żuraw

Zaproszeni goście:

18. Marek Charązka, Dyrektor Centrum Informatycznego Edukacji
19. Tomasz Kulasa, Zastępca Dyrektora Departamentu Innowacji i Rozwoju w Ministerstwie Edukacji Narodowej
20. Rafał Sionkowski, Dyrektor Departamentu Identyfikacji Elektronicznej w Centralnym Ośrodku Informatyki
21. Joanna Kaczorowska, Centralny Ośrodek Informatyki
22. Magdalena Bochińska, Naczelniczka Wydziału Praw Dziecka i Ochrony Pokrzywdzonych w Departamencie Spraw Rodzinnych i Nieletnich w Ministerstwie Sprawiedliwości
23. Paulina Stawiarz-Piotrowicz, Departament Spraw Rodzinnych i Nieletnich w Ministerstwie Sprawiedliwości

24. Katarzyna Szymielewicz, Prezeska oraz Dyrektorka ds. strategii i rzecznictwa, Fundacja Panoptikon
25. Martyna Różycka, Kierownik Działu Reagowania na Nielegalne Treści w Internecie Dyżurnet.pl w NASK
26. Marzena Sawicka, Dyrektorka Departamentu Telekomunikacji w MC
27. Katarzyna Sienkiewicz, Specjalistka w Departamencie Cyberbezpieczeństwa w MC

[Sekretariat Rady i Pracownicy Ministerstwa Cyfryzacji:](#)

28. Karolina Taczalska, Biuro Ministra w MC
29. Joanna Gójska, Biuro Ministra w MC